

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Rejicitur scientia media rationibus Theologicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

5. Econtrā Thomistā docent, hæc omnia conditionata cognosci certò virtute decreti divini, quo DEUS decernit dare intrinsecè causā contingenti, vel non dare efficacem motionem ad talem operationem, si talis & talis conditio poneretur, quod decretum appellant absolutum ex parte actūs, quia non est decretum, quod esset & daretur tantum, sed quod revera est, & actu datur; vocant autem conditionatum ex parte objecti, quia in objecto involuitur conditio, si nimirum tali modo objectum se habeat.
6. Quæ sententiarum diversitas in plures antitheses è diametro oppositas dividit scientiæ mediæ defensores, & scholæ Thomisticæ sectatores. Nam illi futuris conditionatis objectivam determinatam veritatem & cognoscibilitatem à Divino decreto prædefiniente independentem tribuunt: isti impossibilem esse contendunt. Illi per scientiam mediā gratiæ sufficientem jam & efficaciam unice salvari volunt: isti ut impossibilem sic & inuilem, imò efficacis gratiæ destructivam arguunt. Illi certitudinem Divinæ providentiæ & prædestinationis supra scientiam mediā inniti: isti per scientiam mediā everti asserunt. Illi hæc velut sacrā anchorā humani arbitrii libertatem salvari: isti in suo primo principio, nempe voluntate Divina præfocari clamitant. Illi à decreto efficaci scientiam antecedente fatale jugum humanæ voluntati imponi timeant: isti hoc ipsum decretum tanquam omnis nostræ libertatis & contingentiæ fontalem originem adorant. Illi ex decreti prædefinientis, isti ex mediæ scientiæ admissione Divinæ sanctitatis periculum & denigrationem deducunt, &c.

§. II.

Rejicitur scientia mediæ rationibus Theologicis.

7. **CONCLUSIO.** *Scientia mediæ tanquam implicatio non est admittenda.* Ita non tantum Discipuli D. Thomæ, sed etiam Scoti relati à Mastro, Smiling alisque.
- Ratio est primò à priori. Illa scientia implicat, cujus objectum implicat; sed implicat objectum scientiæ mediæ: ergo implicat scientia mediæ. Minor prob. Objectum scientiæ mediæ foret futurum conditionatum præsuppositum omni libero decreto DEI: sed hoc implicat: quia implicat aliquid esse futurum, antequam sit formale constitutum & determinativum ad esse futuri: sed tale futurum poneretur, priusquam ponitur formale constitutum in esse futuri, eò quod præsupponeretur libero decreto DEI, quo solo res constitui in esse futuri, priori disputatione latè probavimus.
8. Nec est in hoc ulla disparitas inter futura absoluta & conditionata: quia ita se habet decretum conditionatum (objectivè seu virtualiter & ex parte objecti, non ex parte actūs tale) ad futuritionem conditionatam, uti se habet decretum absolutum ad futuritionem absolutam: partim quia quæcunque argumenta probant implicantiā futuritionis absolutæ ante actuale decretum DEI: eadem probant implicantiā futuritionis conditionatæ: partim quia omnis veritas propositionis

conditionatæ est reducibilis ad veritatem propositionis absolutæ. E. g. ista conditionalis si Petrus fuerit positus in his circumstantiis, consentiet, reducit in istam: Petrus in his circumstantiis positus consentiet. Unde sicut implicat determinata veritas & cognoscibilitas propositionis absolutæ de futuro contingenti independentem à determinatione divinæ voluntatis; ita similiter implicat determinata cognoscibilitas & veritas propositionis conditionatæ de futuro contingenti.

Explicatur magis & confirmatur nostra ratio. Non minùs futura conditionata ante decretum divinum latent in sinu puræ possibilitatis, quam futura absoluta, & quicquid pro illo signo concipitur, tam est indifferens ad esse conditionatum, quam absolutum: ergo tam est impossibile à DEO pro illo signo aliquid cognosci conditionatè futurum, quam est impossibile cognosci absolute futurum.

Confirmatur secundò. Non est assignabilis determinatio actualis, quæ ab æterno extrahat res purè possibiles à statu indifferentiæ & possibilitatis ad statum futuritionis conditionatæ, easque reddat cognoscibiles, quàm actualis determinatio divinæ voluntatis: ergo ante illam nihil est & cognoscitur conditionatè futurum. Antecedens constat ex infra cit. S. D. 1. p. q. 16. a. 7. ad 3. & inde pater, quia possibilia indifferentia ad esse & non esse se ipsa ad esse actuale determinate non possunt; nec aliud est determinativum ab æterno, quàm voluntas DEI.

Confirmatur tertio. Si futura conditionata haberent veritatem objectivam antecedentem actuale decretum DEI, jam non essent liberè & contingenter, sed necessariò futura: consequens est absurdissimum. ergo. Sequela liquet ex dictis: quia, quod est futurum ante radicem omni contingentiæ & libertatis, nempe ante voluntatis divinæ decretum; ex ipsa enim voluntate divina, inquit S. D. tanquam causa præfundente totum ens, & omnes ejus differentias, originantur necessitas & contingentia in rebus. l. 1. perih. le. 14. ergo. Adde, quòd illud omne rebus necessariò convenit, quòd ipsis ex se, & ex natura convenit: sed prædictis futuris futuritio ex se & ex natura convenit: conveniret quippe non ab extrinseco, sed ab intrinseco: cum ante primam causam nulla alia esse & supponi possit: ergo iis necessariò conveniret futuritio.

Ratio est secundò. Impossibile est aliquid esse casualiter futurum respectu DEI: sed ejusmodi futura conditionata forent casualiter futura respectu divinæ scientiæ & providentiæ. Major est certa ex Boëtio dicente: *nihil casui nihil remeritati licet in regno divine providentiæ*, & ex D. Aug. l. 83. qq. q. 24. & D. Th. infra q. 22. a. 2. prout deinceps dicitur. Minor probatur: quia hoc est casuale & fortuitum respectu alicujus causæ, quòd fit præter intentionem ipsius: sed ejusmodi futura forent præter intentionem DEI, eò ipso, quia forent futura pro priori ad actualem voluntatem DEI: ergo respectu DEI forent casualia.